



122. MEKTUBUN BAŐLIĐI VE KONUSU

Yüz yirmi ikinci mektub, Nur Muhammed et-Tehari'ye yazılmıştır.

Hak teala tarafına ulaőtıran yolun, iki tane olduğunu beyan hakkın-dadır.

122. MEKTUBUN TERCÜMESİ

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah'a hamd olsun, selam seĐtiĐi kulları üzerine olsun.

Mevla teala'nın mukaddes tarafına ulaőtıran yol iki tanedir. Bir yol, Nübüvvet yakınlığı ile alakalı yoldur. Sahibi üzerine salat ve tahyye olsun. Bu yol, aslın aslına ulaőtırır. Bu yoldan asaletle vasıl olanlar, Nebiler –üzerlerine salat ve selam olsun- ve keremli ashablarıdır. Bununla, kendisi için bu yol irade edilen ümmetin diğer büyük velileri de őereflendirilir. Her ne kadar az iseler de; bilakis azın da azı.

Bu yolda aracı ve perde olan yoktur. őu vasıl olanlardan her kim feyiz alırsa, bir kimsenin aracılığı olmaksızın asıldan alır. Biri diğerine engel olmaz.

Diğer bir yol, velayet yakınlığı ile alakalı olandır. Kutublar, evlad, budela, nüceba ve Allahu teala'nın umum velileri bu yoldan vasıllardır. Sülük yolu, bu yoldan ibarettir. Bilakis bilinen/meşhur cezbe de, buna dahildir. Bu yolda aracılık ve perde olmaklık vardır.

Bu yoldan ulaşanların muktedası/tabii oldukları, reisleri, şu büyük-lerin feyiz menbaı, Ali Murtaza kerremallahu vechehudur. Şu şanı yüce makam, onunla alakalıdır. Sanki Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in iki mübarek ayağı, Ali kerremallshu vechehu'nun başı üzerindedir. Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan ve Hüseyin de, şu makamda O'nunla ortaklırlar.

Zannımca Ali kerremallahu vechehu, unsur hayatından sonra olduğu gibi, unsur hayatı olmadan evvel de şu makamın dayanağı idi. Her kime şu yoldan feyiz ve hidayet ulaşırsa, O'nun aracılığı ile ulaşır. Zira O, şu yoldan en son noktadadır. Şu makamın merkezi, O'nunla alakalıdır.

Vaktaki Ali kerremallahu vechehu'nun devri tamam oldu, şu kadri büyük makamı, tertibleri üzere Haseneyn'e ısmarladı. (Allah hepsinden razı olsun.) İkisinden sonra, tertib ve tafsil üzere on iki imamdan her birine havale edildi. Her kime, şu büyüklerin asırlarında ve ahirete irtihallerinden sonra feyiz ve hidayet gelmişse, onların vasıtasıyla ve aracılığı ile ulaşır. Vaktin kutbu ve nücebası olsa da. Hepsinin sığınağı ve barınağı, şu büyükler oldu. Zira, etraf için mutlaka merkeze bitişmek lazımdır. Nöbet, Abdu-l Kâdir Geylani kuddise sırruhuya gelene kadar.

Nöbet ona gelince, zikredilen makam ona havale edildi. Şu merkezde, zikredilen on iki imam ile, Şeyh Geylani kuddise sırruhu arasında başka biri müşehde edilmiyor. Bu yoldan feyizler ve bereketlerin, kutublardan, nücebadan olan her bir ferde gelmesi, onun şerefli aracılığı ile olduğu anlaşıldı. Zira şu merkez, ondan gayrısı için müyesser olmadı.

Şiir:

Evvelkilerin güneşleri battı, bizim güneşimiz,

Ebedidir, yüce ufuklarda, batmaz.

Güneşten murad, hidayet ve irşad feyizleridir. Batmasından murad, zikredilen feyizlerin olmamasıdır.

Evvelkilere bağlı olan muamele, mevcut olduktan sonra Şeyh Geyla-niye bağlanınca, kendisi rüşd ve hidayette vasıta olunca, nasıl ki evvelki-lerde de böyle idi, aracı/vasıta olma muamelesi baki oldukça, rüşd ve hidayet feyzi aynı şekilde onun vasıtasıyla vasıl olunca, şu şiiri söylemesi sahih oldu: 'Evvelkilerin güneşleri battı, bizim güneşimiz, ebedidir.'

Eğer denilirse; bu hüküm ikinci bindeki müceddid ile bozulmuştur. Zira ikinci cildin mektubların birinde, ikinci bin müceddidinin manası hakkındaki mektuba şöyle bir ibare konmuştu: -şu müddet içinde ümmete feyiz nevilerinden ne ulaşırsa, ancak onun aracılığı ile ulaşır. İsterse bunlar o vakitteki aktab olsun veya evlad veya budela veya nüceba olsun.-

Derim ki, ikinci bin müceddidi, bu makamda hazreti Şeyh Abdul kadir Geylani'nin -kuddise sırruhu- makamına naibtir. Şu muamele, Hazreti Şeyh'ten naib olarak ona bağlanmıştır. Şöyle denildiği gibi, Ayın nuru, güneşten istifade iledir. Bunda bir sakınca yoktur.

Eğer denilirse; ikinci bin müceddinin manası, geride geçtiğine göre müşkil olur. Zira İsa aleyhisselam, o müddet içinde inecek, Mehdi -üzerine Allah'ın rızası olsun- o müddette zahir olacak. Bu ikisinin muamelesi, feyzi başka birinin aracılığı ile almaktan yücedir.

Derim ki aracılık muamelesi, zikredilen iki yoldan ikincisine bağlıdır ki o da velayet yakınlığı yoludur. İlk yol ki, Nübüvvet yakınlığı yolu idi, onda aracılık muamelesi yoktur. O yoldan ulaşan herkes için, arada vasıta ve aracı yoktur. Bilakis hiç kimsenin aracılığı olmadan feyizleri ve bereketleri alır. Aracılık ve vasıtalık diğer (ikinci) yoldadır. Bu Nübüvvet makamının muamelesi, diğerinden ayrıdır. Geride geçtiği gibi.

ALLAHA KAVUŐTURAN İKİ YOL

Yazar Ali Kara

Pazartesi, 03 Ağustos 2009 09:55 - Son Güncelleme Salı, 04 Ağustos 2009 08:04

İsa aleyhis-selam ve Mehdi aleyhirrıdvan, ilk yoldan vasılardır. Şeyhayn de ilk yoldan vasıl oldukları gibi, sallallahu aleyhi ve sellem'in zımmında vasıldır, derecelerinin farklılığı üzere onlar için, bunda hususi şan vardır.

Tenbih:

Bilmek gerekir ki, velayet yakınlığı yolundan bir şahsın, Nübüvvet yakınlığına ulaşması sahihtir. Her iki muamelede ortak olur. Nebilere tabi olması ile bundan bir mahalle verilir. Her iki tarafın muamelesi de ona bağlı yapılır.

Şiir:

Allah'a zor değil,

Alemi bir kişide toplaması.

“Bu, Allah'ın fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah büyük fazıl sahibidir. İzzet sahibi Rabbin, vafettikleri şeyden çok yücedir/mü-nezzehtir. Selam resuller üzerine olsun. Alemlerin Rabbına hamd olsun.”

Resullerin Efendisi Muhammed üzerine Allahın salâtı olsun, âlinin ve ashabının tamamı üzerine de.